

Kniha Daniel — číslo dvě

Pohanství

Jeff Pippenger

2023-11-23

Mým záměrem je ukázat, jak je „sedm časů“ z Leviticu dvacet šest „skryto na očích“ v knize Daniel, a zároveň označit, že bylo skryto prostřednictvím lidských nástrojů, jichž Bůh použil při představení „kamene“, o nějž se v knize Daniel klopýtá. Následovat světlo tohoto výkladu vyžaduje „bezúhonnost“. Definice bezúhonnosti, kterou zde předkládám, by byla vymezena jako důslednost v jednání, hodnotách, metodách a zásadách člověka. Vyžadovalo by to, abychom se drželi toho, co je zjeveno v Božím slově, i tehdy, když to není v souladu s lidskými názory, které Božímu slovu odporují.

„Přísná bezúhonnost by měla být drahá každému studentovi. Každá mysl by se měla s uctívou pozorností obracet ke zjevenému slovu Božímu. Světlo a milost budou dány těm, kteří takto poslouchají Boha. Ti uží podivuhodné věci z Jeho zákona. Velké pravdy, které od dne Letnic ležely bez povšimnutí a neviděné, mají zazářit z Božího slova ve své původní čistotě. Těm, kdo Boha opravdově milují, Duch svatý zjeví pravdy, které z mysli vybledly, a zjeví také pravdy zcela nové. Ti, kdo jedí tělo a pijí krev Syna Božího, budou z knih Daniel a Zjevení přinášet pravdu, která je vnuknuta Duchem svatým. Uvedou do pohybu síly, které nebude možno potlačit. Rty dětí budou otevřeny, aby hlásaly tajemství, která byla skryta před myslí lidí. Pán si vyvolil bláznovské věci tohoto světa, aby zahanbil moudré, a slabé věci světa, aby zahanbil silné.“ The Fundamentals of Christian Education, 474.

Snadný příklad jak lidského omylu, který se nachází v knize Daniel, tak neochoty držet se Božího slova lze nalézt ve slově přeloženém jako „každodenní“ v osmé kapitole knihy Daniel. Poctivost by vyžadovala, že pokud Ellen Whiteová toto slovo komentovala, jak tomu skutečně je, pak bychom jako adventisté sedmého dne, kteří vyznávají, že zastávají Ducha prorocství, automaticky použili její výklad tohoto slova k usměrnění svého porozumění.

„Pak jsem ve vztahu ke ‚Každodenní‘ viděla, že slovo ‚obět‘ bylo doplněno lidskou moudrostí a k textu nepatří; a že Pán dal správné porozumění této věci těm, kdo hlásali zvěst o hodině soudu. Když panovala jednota, před rokem 1844, téměř všichni byli zajedno ve správném chápání ‚Každodenní‘; avšak od roku 1844 byly ve zmatku přijaty jiné názory a následovaly temnota a zmatek.“ Review and Herald, 1. listopadu 1850.

Mohli bychom nad těmito dvěma větami strávit mnoho času, neboť když byly nakonec zařazeny do knihy Rané spisy, lidští editoři k uvedenému výroku připojili mylný výklad, ale to je jiný příběh. Pro naše účely si přejeme jednoduše poukázat na dva relevantní body. Prvním bodem je, že sestra Whiteová říká: „slovo ‚obět‘ bylo doplněno lidskou moudrostí a nenáleží k textu.“

Potom jsem uslyšel jednoho svatého, jak mluví, a jiný svatý řekl onomu určitému svatému, který mluvil: Jak dlouho potrvá vidění o ustavičné oběti a o pustošícím přestoupení, jež vydává svatyni i zástup k pošlapání? Daniel 8,13.

Předchozí verš je otázkou, která vyvolává odpověď čtrnáctého verše, a tato odpověď představuje ústřední pilíř a základ adventismu. A již v samotné otázce, jež přináší ono veliké světlo představované jako ústřední pilíř adventismu, jsme poučeni o tom, že lidská moudrost se dopustila chyby tím, že do překladu verše vložila jedno přidané slovo.

V překladu Bible KJV z roku 1611 jsou doslova stovky přidaných slov, avšak pouze v jediném případě Bůh označuje některé z těchto stovek přidaných slov za chybné. A je zřejmé, že šlo o chybu, která vznikla na lidské straně spojení lidství a božství, jež dalo vzniknout Slovu Božímu. Ještě významnější je, že by nebylo zapotřebí žádného inspirovaného komentáře k přidanému slovu „obět“, kdyby nešlo o něco, co vedlo k nesprávnému porozumění verše. Je zřejmé, že tomu tak je, neboť inspirovaný komentář nejen uvádí, že toto slovo by tam nemělo být, ale také dosvědčuje, že „ti, kdo hlásali poselství o hodině soudu,“ obdrželi od Pána „správný pohled“ na „každodenní“. Poctivost vyžaduje, abychom tyto dvě věty používali přesně tak, jak jsou napsány.

Ti, kteří zvěstovali volání o hodině soudu, ztotožnili „ustavičné“ se symbolem představujícím pohanství nebo pohanský Řím, v závislosti na kontextu, v němž se vyskytuje. Slovo přeložené jako „ustavičné“ se v knize Daniel objevuje pětkrát. Ve všech pěti výskytech je použito jako podstatné jméno. V Božím slově se toto slovo vyskytuje sto čtyřikrát a v devadesáti devíti případech je užito jako přídavné jméno, avšak pouze v knize Daniel je užito jako podstatné jméno. Muži, kteří překládali Bibli krále Jakuba, chápali toto slovo v devadesáti devíti případech jako přídavné jméno, a proto když dospěli ke knize Daniel, pokusili se z něho učinit přídavné jméno, aby se shodovalo se všemi ostatními případy, kde se vyskytovalo jako přídavné jméno. Aby toho dosáhli, přidali slovo „obět“. Avšak Bůh skrze Ellen Whiteovou řekl, že „obět“ má být vypuštěna, což by znamenalo, že „ustavičné“ má být chápáno jako podstatné jméno.

Ti, kdo se v adventismu stavějí proti Boží radě ohledně tohoto slova, vykládají toto slovo jako symbol Kristovy služby v nebeské svatyni, avšak ti, kdo hlásali volání o hodině soudu, je správně vyložili jako pohanství. Dnešní adventismus používá symbol satanské moci k tomu, aby představoval Krista!

Skrze mylnou lidskou logiku bylo adventismu zastřeno pravé porozumění výrazu přeloženého jako „ta každodenní“. Adventisté, kteří zakládají své prorocké studium na tématech, jež se v průběhu let nahodile objevují ve čtvrtletních lekcích sobotní školy, lenivě polykají podsouvanou nauku předkládanou prostřednictvím těchto čtvrtletníků a potvrzovanou kazateli, kteří sami postrádají nezbytnou poctivost, aby připustili jakýkoli podnět z komentářů k tomuto tématu od sestry Whiteové.

Dějiny sporu o „každodenní“ dospěly k bodu obratu kolem roku 1911, kdy sestra Whiteová přímo prohlásila, že ti, kdo zavrhlí průkopnické porozumění „každodenního“ jako pohanství a učili, že „každodenní“ představuje Kristovu službu ve svatyni, přijali své porozumění od „andělů, kteří byli vypuzeni z nebe“ (20 MR 17).

Pravda o „ustavičné“ byla sestrou Whiteovou jasně určena a ona učí, že mysl Williama Millera vedli „svatí andělé“ a že myslí těch, kteří učí, že „ustavičné“ představuje Kristovu službu v nebeské svatyni, vedou „andělé vyvržení z nebe“. Pravda o „ustavičném“, jak ji předložili ti, kdo

hlásali poselství o hodině soudu, byla objevena Williamem Millerem.

„Četl jsem dále a nemohl jsem nalézt žádný jiný případ, v němž by se ono [každodenní] vyskytovalo, než v Danielovi. Potom jsem [s pomocí konkordance] vzal ta slova, která s tím stála ve spojení: ‚odstranit‘; on odstraní každodenní; ‚od času, kdy bude každodenní odstraněno,‘ atd. Četl jsem dále a domníval jsem se, že v tom textu nenaleznu žádné světlo; nakonec jsem dospěl ke 2 Te 2,7.8. ‚Neboť tajemství nepravosti již působí; toliko ten, kdo nyní zdržuje, bude zdržovat, dokud nebude odstraněn z cesty, a tehdy bude zjeven ten bezbožník,‘ atd. A když jsem dospěl k tomu textu, ó, jak jasně a slavně se ta pravda ukázala! Tady to je! To je ono každodenní! Nuže, co nyní Pavel míní výrazem ‚ten, kdo nyní zdržuje‘ neboli překáží? Výrazy ‚člověk hříchu‘ a ‚ten bezbožník‘ označují papežství. Nuže, co je to, co brání tomu, aby se papežství zjevilo? Inu, je to pohanství; tedy ‚každodenní‘ musí znamenat pohanství.“
Second Advent Manual, 66.

Co je na Millerově objevu, že „ustavičné“ představuje pohanství, skutečně střízlivě působící, je to, kde tuto pravdu našel. Nalezl ji v pasáži ze spisů apoštola Pavla, v níž Pavel nejen vymezuje „ustavičné“ jako pohanství, ale je to právě ta pasáž, která ukazuje, že ti, kdo nepřijali lásku k pravdě, přijímají mocné blouznění. Přijetí „ustavičného“ jako symbolu Kristovy služby ve svatyni, tohoto výkladu, který přišel od andělů vypuzených z nebe, je symbolem těch v adventismu, kteří nemají poctivost nezbytnou k správnému rozdělování slova pravdy, a proto jsou již určeni k tomu, aby přijali mocné blouznění.

Nechci odvádět pozornost od bodu, který se snažíme rozpoznat. Tím bodem je, že „sedm časů“, jež je označeno v témže vidění, v němž se nachází „ustavičná“, bylo skryto lidskýma rukama, ačkoli zůstává zjevně na očích. Toto byl pouze prostý příklad toho, jak je dnes v této rozhodující době těsně před závěrečnou krizí na konci světa využívána chyba lidského překladu, k níž došlo před mnoha staletími a která je pak v lidských myslích manipulována anděly vyvrženými z nebe, aby zaslepovala mysl vůči pravdě, jež je ve skutečnosti zjevně na očích.

V období kolem roku 1910 bylo odpadnutí týkající se „ustavičné“ právě na svém počátku; W. W. Prescott a A. G. Daniells stáli v čele satanského díla odmítání základního porozumění „ustavičné“. Následující článek je dopisem právě z této doby, v němž sestra Whiteová oslovuje satanský názor, že „ustavičná“ v knize Daniel představuje Kristovu službu ve svatyni. V té době tito dva muži prosazovali myšlenku zasahovat do starých knih průkopníků a měnit chápání průkopníků podle své nové satanské definice. Doufám, že při četbě tohoto článku budeme schopni zachovat poctivost.

„V této fázi naší zkušenosti nemají být naše myslí odvráceny od zvláštního světla, které nám bylo dáno k uvážení při důležitém shromáždění naší konference. A byl tam bratr Daniells, jehož mysl nepřítel ovlivňoval; a vaše mysl i mysl staršího Prescottta byly ovlivňovány anděly, kteří byli vypuzeni z nebe. Satanovým dílem bylo odvést vaše myslí, aby byly vnášeny čárky a tečky, k jejichž vnášení vás Pán nevnukl. Nebyly podstatné. To však znamenalo mnoho pro dílo pravdy. A představy vaší myslí, pokud byste mohli být odvedeni k čárkám nebo tečkám, jsou dílem Satanova vynalézání. Domníváte se, že opravovat drobnosti v napsaných knihách by znamenalo konat veliké dílo. Avšak je mi uloženo říci: Mlčení je výmluvnost.

„Mám říci: Přestaňte hledat chyby. Kdyby se tento záměr ďábla mohl uskutečnit, pak se vám zdá, že by vaše dílo bylo považováno za nanejvýš podivuhodné ve svém pojetí. Bylo plánem nepřítele soustředit všechny domněle závadné rysy tam, kde se s nimi všechny druhy myslí neshodovaly.

„A co potom? Uskutečnilo by se právě to dílo, které těší ďábla. Těm, kdo stojí vně, by byl podán obraz nikoli o naší víře, ale právě takový, jaký by jim vyhovoval; to by rozvíjelo povahové rysy, které by způsobily veliký zmatek a zabraly by zlaté chvíle, jež mají být horlivě využity k tomu, aby bylo lidu předloženo veliké poselství. Výklady o kterémkoli předmětu, na němž jsme pracovali, by nemohly být všechny ve vzájemném souladu a výsledkem by bylo zmatení myslí věřících i nevěřících. Právě to je ta věc, kterou Satan zamýšlel, aby nastala — cokoli, co by mohlo být zveličeno jako neshoda.“

„Čtete Ezechiele, 28. kapitolu. Zde se nyní otevírá veliké dílo, v němž mohou působit podivní duchové. Pán však má vykonat dílo k záchraně hynoucích duší; a místa, která by satan v přestrojení mohl zaujmout a vnést tak zmatek do našich řad, zaplní s naprostou důkladností, a všechny ty malé rozdíly se zvětší a vystoupí do popředí.

„A hned od počátku mi bylo ukázáno, že Pán nesvěřil ani staršímu Daniellovi, ani Prescottovi břemeno tohoto díla. Mají být vneseny satanovy úklady? Má být toto „ustavičné“ tak velikou věcí, aby bylo vneseno k matení myslí a k zdržování postupu díla v tomto důležitém období času? Nemá tomu tak být, ať je to cokoli. Toto téma nemá být uváděno, neboť duch, který by tím byl vnesen, by byl odrazující, a Lucifer sleduje každý pohyb. Satanské nástroje by zahájily své dílo a do našich řad by byl vnesen zmatek. Nemáte žádné povolání vyhledávat rozdílnost názorů, která není zkušební otázkou; avšak vaše mlčení je výmluvné. Celou tuto věc mám před sebou zcela jasně. Kdyby ďábel mohl do těchto námětů zaplést kohokoli z našich vlastních lidí, jak to zamýšlel učinit, satanova věc by zvítězila. Nyní je třeba se bez prodlení chopit díla a nevyjadřovat žádný [rozdíl] názoru.“

„Satan by podněcoval ty muže, kteří vyšli od nás, aby se spojili se zlými anděly a zdržovali naše dílo nepodstatnými otázkami; a jaké plesání [by zavládlo] v táboře nepřítele. Semkněte se, semkněte se. Ať je každý rozdíl pohřben. Naším dílem nyní je věnovat veškerou svou tělesnou sílu i veškerou sílu mozkových nervů tomu, abychom tyto rozdíly odstranili a všichni byli ve vzájemném souladu. Kdyby bylo Satanovi dovoleno, aby se svou velikou neposvěcenou moudrostí získal byť jen nejmenší oporu, [radoval by se].“

„Když jsem nyní viděla, jak pracujete, moje mysl obsáhla celou situaci i následky, pokud byste pokračovali a dali stranám, které nás opustily, sebemenší příležitost vnést zmatek do našich řad. Váš nedostatek moudrosti by byl právě tím, co by si satan přál. Vaše hlasité prohlašování nebylo pod vnuknutím Ducha svatého. Byla jsem poučena, abych vám řekla, že vaše hledání chyb ve spisech mužů, kteří byli vedeni Bohem, není vnuknuto Bohem. A jestliže toto je moudrost, kterou by starší Daniells dával lidu, v žádném případě mu nesvěřujte úřední postavení, neboť nedovede usuzovat od příčiny k následku. Vaše mlčení o tomto předmětu je vaší moudrostí. Nuže, cokoli se podobá hledání chyb v publikacích mužů, kteří již nežijí, není dílem, které Bůh komukoli z vás svěřil, aby je konal. Neboť kdyby tito muži — starší Daniells a Prescott — byli následovali dané pokyny při práci ve městech, bylo by mnoho, velmi mnoho

lidí přesvědčeno o pravdě a obráceno, schopní muži, kteří [nyní] jsou v postaveních, kde jich už nikdy nebude dosaženo.“

„Na celý svět je třeba pohlížet jako na jednu velikou rodinu. A když máte takový pramen poznání, z něhož můžete čerpat, proč jste po léta nechali svět hynout bez svědectví, která nám dal náš Pán Ježíš Kristus? Právě náboženství nás učí pohlížet na každého muže i ženu jako na osobu, jíž můžeme prokázat dobro.

„Toto je již po mnoho let vytištěno: ‚Vyrovnaná mysl,‘ svědectví staršímu Andrewsovi. Mysl může být pěstována tak, aby se stala mocí poznat, kdy mluvit a jaká břemena vzít na sebe a nést, neboť Kristus je vaším učitelem. A velmi jsem se o vás obávala [když jsem vás viděla], jak vyvyšujete svou moudrost a volíte postup, který má uvést rozdílnosti názorů. Pán volá po moudrých mužích, kteří dovedou mlčet, když je pro ně moudré tak učinit. Chcete-li být celistvým mužem, potřebujete posvěcení skrze Ježíše Krista. Nyní právě započalo dílo a necht je moudrost patrná v každém kazateli, v každém předsedovi sdružení. Zde však bylo dílo, jehož jste se měl chopit již před lety, kdy bylo zapotřebí, abyste pro toto právě dílo pozvedl svůj hlas. Kristus dal všemu svému lidu zvláštní pokyny, co mají činit a co činit nemají. A zbývá nám jen krátký čas, abychom vykonali spravedlnost Páně. Můžete porozumět cestě Páně. Viděla jsem váš záměr vést věci podle vlastního návrhu poté, co jste byl ustanoven předsedou. Domníval jste se, že vykonáte podivuhodné věci, což by bylo dílo, které Bůh neuložil do vašich rukou, abyste je konal. Nyní vaším dílem není utlačovat, nýbrž uvolňovat každou možnou nezbytnost, jestliže vás Pán přijal ke službě. Vy jste však již velmi záhy podal důkaz, že se u vás neprojevila moudrost ani posvěcený úsudek. Rozdmýchával jste záležitosti, které by nebyly přijaty, ledaže by Pán dal světlo.“

„Bylo mi sděleno, že takové ukvapené kroky, jako bylo zvolení vás za předsedu konference byt' jen na další rok, neměly být učiněny. Pán však zakazuje jakékoli další takové ukvapené jednání, dokud nebude tato záležitost předložena Pánu v modlitbě; a protože vám bylo dáno poselství, že dílo Páně spočívající na předsedovi je nanejvýš vážnou odpovědností, neměl jste žádné mravní právo takto prudce vystoupit v otázce „Denní“ a domnívat se, že váš vliv tuto otázku rozhodne. Byl zde starší Haskell, který nesl těžké odpovědnosti, a je zde starší Irwin a několik mužů, které bych mohla jmenovat, kteří nesou těžké odpovědnosti.

„Kde byla vaše úcta ke starším mužům? Jakou autoritu jste mohli vykonávat, aniž byste přizvali všechny odpovědné muže, aby věc zvážili? Nyní však tuto záležitost prozkoumejme. Musíme nyní znovu uvážít, zda je to Pánův soud, tváří v tvář dílu, které bylo zanedbáno, projevit vaši horlivost nést dílo ještě další rok. Jestliže byste měli nést dílo ještě další rok s pomocí těch, kteří se s vámi spojí, musela by ve vás i ve starším Prescottovi nastat změna. A pokořte svá vlastní srdce před Bohem. Pán u vás bude muset vidět projev odlišné zkušenosti, neboť jestli kdy muži potřebovali být znovu obráceni v přítomné době, jsou to starší Daniells a starší Prescott.“

„Má být vybráno sedm mužů, kteří jsou muži moudrosti a kteří působením Boží milosti [podají] důkaz [o] znovuoobrácení. Neboť jestliže jsou někteří muži tak zaslepeni, že nedovedou usuzovat od příčiny k následku, takže by pomíjeli muže, kteří nesli odpovědnost za dílo, i tyto předsedy sdružení, [takoví] muži [kteří] nesou dílo po více než dva roky, měli by

být přehlížení, a aby nastal takový ukvapený důsledek, že by muži zanedbávali právě to dílo, které jim bylo po léta stavěno před oči — práci ve městech — a starým mužům by nebyla věnována žádná nebo jen velmi malá pozornost, pokud jde o radu, nýbrž aby hlásali lidu věci, které se sami rozhodnou předkládat, to samo o sobě vydává svědectví o nebezpečnosti svěřit takovým mužům tak veliké a podivuhodné dílo.“

„Kristus není mrtev. Nikdy nedopustí, aby Jeho dílo bylo vedeno tímto podivným způsobem. Nechte ty knihy na pokoji. Je-li nějaká změna nezbytná, Bůh zajistí, aby v té změně byl soulad, avšak když bylo lidem svěřeno poselství se všemi s tím spojenými velikými odpovědnostmi, [Bůh] požaduje věrnost, která působí skrze lásku a očišťuje duši. Starší Daniells i Prescott oba potřebují znovuobrácení. Vkradlo se sem podivné dílo a není v souladu s dílem, které Kristus přišel na tento svět vykonat; a všichni, kdo jsou skutečně obráceni, budou konat skutky Kristovy.“

„Každý z nás má konat dílo, které oslaví Otce. Dospěli jsme ke krizi — buď se právě v tomto přípravném čase přizpůsobit charakteru Ježíše Krista, anebo se o to vůbec nepokoušet. Starší Daniellsi, nemáte se cítit oprávněn dávat za těchto podobných okolností svůj hlas tak hlasitě slyšet, jako jste to činil. A pochopte, předseda sdružení není vládcem. Pracuje ve spojení s moudrými muži, kteří zastávají postavení předsedů a které Bůh přijal. Nemá volnost zasahovat do spisů v tištěných knihách z per, která Bůh přijal. Již dále nemají vládnout, ledaže by projevovali méně panovačné, ovládající moci. Krize nastala, neboť Bůh bude zneuctěn.“

„Jak pohlíží Pán na nezpracovaná města? Kristus je v nebi. Nyní má zaznít toto uznání: ‚Není žádná královská vláda. A nyní je krizí tohoto světa. Nyní jsem Mocí, která může spasit nebo zničit. Nyní je čas, kdy osud všech je v Mých rukou. Dal jsem svůj život, abych spasil svět. A ‚já, budu-li povýšen‘, udělovaná spásná milost prokáže, že všichni, kdo budou utvářeni podle božské podoby a budou jedno se Mnou, budou pracovat tak, jak pracuji Já, mocí své vykupující milosti.‘ Kdokoli chce, [ať] se spojí se svými bratry, aby konali dílo, které jim bylo svěřeno, když stojí na odpovědných místech pod radou, kterou dává Pán, a ať co nejušlostněji usilují pracovat v úplném souladu s Tím, jenž tak miloval svět, že dal svůj život jako plnou oběť za záchranu světa. Promlouvám k našim kazatelům, aby při vstupu do díla v našich městech provázela službu Slova klidná posvátnost. Nemůžeme učinit náležitý dojem na mysl lidí, jestliže my... [Spodní třetina této stránky ponechána prázdná.]“

„Opisuji ze svého Deníku. Pravdu, jaká je v Ježíši — mluvte o ní, modlete se ji, věřte každému slovu v její prostotě. Co byste získali, kdyby byly omyly předloženy mužům, kteří odstoupili od víry a dali se svést svodným duchům, mužům, kteří ještě nedávno byli s námi ve víře? Postavíte se na stranu ďábla? Věnujte svou pozornost neobděláným polím. Před námi stojí dílo po celém světě. Byla mi dána zjevení o Johnu Kelloggovi.“

„Velmi přitažlivá osobnost ztělesňovala myšlenky klamných argumentů, které předkládal, totiž názory odlišné od pravé biblické pravdy. A ti, kdo lačněli a žíznil po něčem novém, prosazovali myšlenky [tak zdánlivě přesvědčivé], že starší Prescott byl ve velikém nebezpečí. Starší Daniells byl ve velikém nebezpečí, že bude zachvácen bludem, že kdyby tyto názory mohly být všude hlášány, bylo by to jako nový svět.“

„Ano, bylo by tomu tak, avšak zatímco jejich mysl byla takto zaujata, bylo mi ukázáno, že bratr Daniells a bratr Prescott vplétají do své zkušenosti názory s duchovním [spiritistickým] zdáním a přivádějí náš lid k libivým myšlenkám, které by, kdyby to bylo možné, svedly i vyvolené. Musím svým perem zaznamenat [skutečnost], že tito bratři by v rámci svých klamných představ spatřovali nedostatky, které by uváděly pravdu do nejistoty; a [přitom] by vystupovali [tak], jako [by měli] velikou duchovní rozlišovací schopnost. Nyní jim mám říci [to], že když mi byla tato věc ukázána, když starší Daniells pozvedal svůj hlas jako polnici při obhajobě svých názorů o „Denní“, byly mi představeny následné důsledky. Náš lid se stával zmateným. Viděla jsem ten výsledek, a tehdy mi byla dána varování, že jestliže starší Daniells bez ohledu na důsledky bude takto ovlivněn a nechá se vést k přesvědčení, že je pod Boží inspirací, bude mezi našimi řadami všude zaseto skepticismus, a octneme se tam, kde bude satan šířit svá poselství. Do lidské mysli bude zaseta vyhraněná nevěra a skepticismus a místo pravdy vyrostou podivné úrody zla.—Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript Release, svazek 20, 17–22.“

Těm, kteří hlásali volání hodiny soudu, bylo dáno správné porozumění „ustavičnému“ v knize Daniel. Skrze lidské ruce, které přeložily knihu Daniel, a poté skrze lidské bytosti, jež byly vedeny anděly vypuzenými z nebe, se správné chápání „ustavičného“ stalo skrytým, ačkoli je na očích. V knize Daniel, když se vyskytuje slovo přeložené jako „ustavičné“, nemá zahrnovat lidsky přidané slovo „obět“. Ve třináctém verši osmé kapitoly Daniela nalézáme jedno z pěti míst, kde se to v knize Daniel vyskytuje. Právě v tomto verši je také označeno „sedmkrát“ z Leviticus dvacet šest, avšak týmž druhem humanistické manipulace to bylo skryto na očích.

Na tuto skutečnost se podíváme v příštím článku.